

בית משפט השלום בעפולה

תא"מ 13-07-50830 כהן ואח' נ' קמוע ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט ויסאם חיר

תובעת אופיר כהן

נגד

נתבעים 1. שארבל קמוע
2. מוחמד נסאר

נגד

צדדים שלישיים 1. שאמא תכשיטים (באמצעות מר סאמר שאמא)
2. ג'ורג' בטרס

פסק דין

1
2 בפניי תביעה כספית על סך של 70,000 ₪ בגין פגיעה בפרטיותה של התובעת בשל שימוש מסחרי
3 אותו עשו הנתבעים בתמונותיה, בניגוד לחוק הגנת הפרטיות וכן על פי דיני עשיית עושר ולא במשפט.

4 רקע

5 צד שלישי מספר 1 (להלן: "שאמא") יזם פרויקט פרסומי, אליו גויס מר ג'ורג' בטרס (צד שלישי
6 מספר 2) (להלן: "ג'ורג'") וכן הנתבע מספר 1 (להלן: "שרבל" או "נתבע 1"), כל אחד בתפקידו,
7 כאשר ג'ורג' אחראי למדיה והעיצוב הפרסומי ושרבל הוא הצלם המקצועי. בשלב מסוים עלה רעיון
8 לשלב בפרויקט דוגמנית. המשימה לאתר דוגמנית הוטלה על שרבל.

9 כך, במהלך חודש נובמבר 2012 פנה שרבל לתובעת באמצעות אתר אינטרנט בשם "פאשן בוק"
10 והציע לה להצטלם במסגרת הפרויקט תמורת תשלום. במהלך ההתכתבות, התובעת ציינה בפני
11 שרבל כי הגיל הרשום באתר "פאשן בוק" אינו נכון וכי היא עדיין קטינה והפנתה אותו לסכם את
12 הדברים עם אמה.

13 בשיחה טלפונית בין שרבל לבין אמה של התובעת (להלן: "אם התובעת" או "אורית"), שיחה לה
14 היתה עדה התובעת עצמה באמצעות הרמקול, סוכם כי התובעת תגיע ליום צילומים לצורך קמפיין

בית משפט השלום בעפולה

תא"מ 13-07-50830 כהן ואח' נ' קמוע ואח'

תיק חיצוני:

פרסומי של הצדדים השלישיים אשר בסופו יהיה שימוש בתמונותיה של התובעת לפרסום תכשיטים וזאת בתמורה לסך של 500 ₪.

התובעת בליווי אמה הגיעו למקום המפגש המוסכם, שיער התובעת עוצב על ידי הנתבע מספר 2, היא צולמה הן בסטודיו של הנתבע 1 והן בסלון של הנתבע מספר 2 ותמונותיה של התובעת נמסרו לשאמא לצורך הפרויקט שלו, כמוסכם עם שרבב ועם התובעת.

לאחר שהתברר לתובעת ולהוריה כי שני הנתבעים וכן שאמא עושים שימוש בתמונות התובעת שלא על פי המוסכם ובכלל זה בשלטי חוצות ובאתרי הפייסבוק של הנתבעים 1-2, פנה ב"כ התובעת במכתב דרישה לנתבעים ולשאמא. בעוד ששאמא, באמצעות בא כוחו, נעתר לפניו והודיע כי הוא מסיר תמונות התובעת ובכלל זאת תמונותיה על שלטי חוצות, הנתבעים התעלמו מהפניות ועל כן נאלצה התובעת להגיש תביעתה זו.

תחילה, התביעה הוגשה כתביעה קטנה. בשלב מסוים ולאור הגשת בקשות להודעות כנגד צדדים שלישיים, הוחלט להעביר את התיק למסלול רגיל.

טענות הצדדים

התובעת טענה, כי בשיחה של התובעת ואמה עם הנתבע מספר 1 סוכם על צילום לטובת קטלוג תכשיטים בחנות של הצד השלישי, כי השימוש שנעשה על ידי הנתבעים בתמונותיה של התובעת חורג ממה שסוכם עם הנתבע מספר 1 וכי שימוש זה נעשה ללא הסכמת התובעת ואמה. לאור האמור, התובעת עתרה לפיצוי מכוח חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "**החוק**") וכן חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979 וכן לקבלת צו מניעה האוסר על הנתבעים ועל הצדדים השלישיים לעשות שימוש כלשהו בתמונותיה.

הנתבע מספר 1 הכחיש, כי בסיכום הדברים עם התובעת ואמה הוא סייג את מטרת הפרסום או כי הגביל את פרסום התמונות לקטלוג בלבד. הנתבע מספר 1 טען, כי התובעת לא הוכיחה כי הוא עשה שימוש בתמונותיה לשם רווח כספי. כך נטען, כי התובעת לא העלתה כנגדו כל טענה לשימוש מסחרי בתמונותיה בניגוד להסכמתה מלבד הטענה כי תמונותיה פורסמו בדף הפייסבוק של אשתו דוניה, שאינו שייך לו בכלל ואין לו כל שליטה עליו אלא לאשתו. לחילופין בלבד, הנתבע 1 טען, כי אותו פרסום בדף הפייסבוק של אשתו היה לגביו הסכמה מכללא וכי התובעת לא העלתה כל טענה כנגד הפרסום במסגרת ההתכתבות בינו לבין התובעת שנמשכה בין התאריכים 22.11.12 ועד 21.2.13. בנוסף לכך, הנתבע 1 טען, כי כל חיוב כספי או פיצוי שייפסק בגין פרסום בשלטי חוצות או בדף הפייסבוק של הצדדים השלישיים, יש להטילו על הצדדים השלישיים בלבד.

בית משפט השלום בעפולה

תא"מ 13-07-50830 כהן ואח' נ' קמוע ואח'

תיק חיצוני:

1 **הנתבע מספר 2** לא הכחיש כל שימוש בתמונות אך טען שעשה זאת כחלק מעסקה שהייתה עם
2 הצדדים השלישיים חלף קבלת שכר עבודה עבור עיצוב השיער וכן טען כי קיבל אישור מהתובעת
3 ואמה לשימוש בתמונות. נטען, כי הסכמת התובעת ואמה היתה הסכמה מכללא במהלך יום
4 הצילומים. כמו כן נטען, כי ככל שהיתה פגיעה בפרטיות התובעת, הפגיעה לא חרגה מתחום הסביר
5 באותן נסיבות וכן כי הנתבע מספר 2 עשה את המעשה בתום לב מלא. בנוסף לכך, הנתבע מספר 2
6 טען, כי ככל שיימצא כי הוא חייב בפיצוי כלשהו, מן הדין שהצדדים השלישיים יישאו בפיצוי שכן
7 הם הודו שהם העבירו את התמונות ולא שילמו לו כל שכר וכי היתה הסכמה לפרסום במקום קבלת
8 שכר.

9 **הצדדים השלישיים** טענו, כי הנתבעים לא הצליחו להצביע על עילה חוקית מכוחה הם זכאים
10 לשיפוי מהצדדים השלישיים. נטען, כי לא היתה כל הגבלה בכל הנוגע לשימוש שיעשה בתמונות
11 התובעת במסגרת הפרויקט הפרסומי של הצד השלישי וכי ההיענות לבקשת בא כוח התובעת להסיר
12 את התמונות מדף הפייסבוק ומשלטי החוצות נעשה לפנים משורת הדין ומבלי להודות בכל טענה
13 מטענות התובעת. לעניין הנתבע מספר 2 נטען, כי הצד השלישי מספר 2 הציע לשלבו בפרויקט וזאת
14 במסגרת עסקה שבה הוא יעצב את שיער הדוגמנית ויקבל בתמורה חשיפה בפרויקט הפרסומי
15 באמצעות הוספת שמו לצד כל יתר השותפים בפרויקט, דבר אשר עשוי להניב לו חשיפה, פרסום
16 והוקרה.

דיון והכרעה

17
18 סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות קובע, כי "לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו". סעיף
19 2 לחוק מונה 11 סעיפים קטנים, שכל מעשה המפורט בהם יהיה פגיעה בפרטיות. לעניינו, רלוונטי
20 סעיף 2(6) לחוק, לפיו "שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונתו, או בקולו, לשם ריווח".

21 כבר נפסק, כי מבחן השימוש לרווח פורש בהרחבה לפי לשון הסעיף הנוקט בביטוי "לשם" רווח
22 במובחן מהשגת רווח. כך נקבע, כי המבחן הוא של תכלית הפרסום ולא תוצאתו. במלים אחרות,
23 הנפגע אינו צריך להוכיח האם הושג בפועל רווח לנתבע.

24 כמו כן, אין חולק כי התמונות פורסמו בדף פייסבוק, שהינו אתר מסחרי לכל דבר ועניין. המדובר,
25 ללא ספק ב"חלון הראווה" של העסק, אשר תכליתו הינה למשוך אליו לקוחות פוטנציאליים, ולקדם
26 את תדמית העסק. הפרסום בדף פייסבוק דינו כדיון פרסום באתר של עסק מסחרי, במיוחד שבאתרי
27 פייסבוק של עסקים וחברות נעשה שימוש רב לצרכי פרסום והצרכנים הפוטנציאליים מוזמנים
28 להיכנס ולבקר באתר ללא שיש לעסק המנהל את אתר הפייסבוק כל שליטה על כך. יצוין ויודגש, כי
29 השאלה אם הופק רווח כתוצאה מהפרסום אם לאו אינה רלוונטית.

בית משפט השלום בעפולה

תא"מ 50830-07-13 כהן ואח' נ' קמוע ואח'

תיק חיצוני:

1 טענת ההגנה של הנתבעים בהקשר זה היא, כי ניתנה הסכמה לפגיעה בפרטיות. מכאן שעליהם הנטל
2 להוכיח ההסכמה הנתבעת.

3 הקשר בין התובעת לבין הנתבעים והצדדים השלישיים החל בפניה של שרבל לצורך שכירת שירותיה
4 של התובעת כדוגמנית תמורת קבלת תשלום. עסקינן בהתקשרות מסחרית מובהקת, צילום ושימוש
5 בתמונות של התובעת תמורה תשלום כספי. יוזכר, כי במועדים הרלוונטיים לכתב התביעה, התובעת
6 היתה קטינה. בהתאם להוראות סעיף 4 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962,
7 התקשרות כאמור טעונה הסכמת ההורים. כמן כן, אין המדובר בפעולה שדרכם של קטינים בגילה
8 של התובעת לעשות כמוה (ראו, סעיף 6 לחוק הכשרות המשפטית).

9 לאור האמור, יש לבחון תחילה מתי גובשה ההסכמה עם הנתבע מספר 1. האם ההסכמה המחייבת
10 בין התובעת ונתבע מספר 1 היתה בהתכתבות בפייסבוק, שהתנהלה בין נתבע מספר 1 לתובעת,
11 בהיותה קטינה, או בסיכום נשוא השיחה הטלפונית שנערכה בין אמה של התובעת לבין נתבע מספר
12 1.

13 מעדותה של התובעת ומתדפיס ההתכתבות בפייסבוק עולה, כי במסגרת התכתבות זו לא גובשה
14 הסכמה סופית ומחייב, שכן התובעת יידעה את הנתבע 1, כי היא קטינה והפנתה אותו לאמה לצורך
15 גיבוש ההסכמה.

16 בחקירתו הנגדית הודה הנתבע מספר 1, כי הסיכום המחייב הוא בשיחה בינו ובין את התובעת (ראו,
17 פרוטוקול מיום 13.5.18, עמוד 8, שורות 15-19) ולא בהתכתבות בפייסבוק בינו ובין התובעת
18 הקטינה. מכאן, שההסכם התגבש בשיחת הטלפון שבין נתבע מספר 1 ואמה של התובעת, שיחה לה
19 היתה עדה התובעת עצמה (אשר שמעה ברמקול השיחה).

20 על פי עדויות התובעת ואמה בשיחה הטלפונית עם שרבל, עובר ליום ביצוע הצילומים, הוזכרה
21 המילה "קטלוג" וכי הסיכום היה שתמונות התובעת תשמשנה לקטלוג בלבד. מנגד, גרסת הנתבעים
22 והצדדים השלישיים היא כי המילה "קטלוג" כלל לא הוזכרה בשיחה ומדובר בהמצאה מצידן וכי
23 הסכמת התובעת ואמה היתה הסכמה כללית ללא סייגים.

24 לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה, כי יש לבכר את עדותם של התובעת ואמה.
25 משכך, אני קובע, כי הוכח שבשיחה שהתקיימה בין התובעת ואמה לבין שרבל אכן הוזכרה המילה
26 "קטלוג". לא הוצג כל הסבר מדוע ציינו התובעת ואמה דווקא את המילה "קטלוג", אלא אם שמעו
27 זאת משרבל. בנוסף, עדותן של התובעת ואמה קיבלה חיזוק בתצהיר עדות ראשית של מר שאמא
28 (סעיף 5 לתצהיר), בו הצהיר כי מדובר גם בקטלוג, וכן במכתב בא כוחו של שאמא (ת/2), שם עניין
29 הקטלוג אף הוזכר במפורש. כמו כן, ראו סעיף 5 להודעה כנגד צדדים שלישיים שהוגשה על ידי
30 הנתבע מספר 2, בה צוין מפורשות "לצורכי עריכת קטלוג".

בית משפט השלום בעפולה

תא"מ 13-07-50830 כהן ואח' נ' קמוע ואח'

תיק חיצוני:

- 1 הצדדים השלישיים העלו טענה נוספת, לפיה אם המילה "קטלוג" נשמעה מפי מישו מהצדדים,
2 יכולה המילה להתפרש כקטלוג דיגיטלי ולא דווקא מודפס, לאחר שהוכח שקטלוגים מודפסים
3 אינם משמשים ומעולם לא שימשו את שאמא בעבר.
- 4 ראשית, יצוין כי עניין השימוש או אי השימוש בקטלוגים מודפסים לא הוכח. שנית, ככל שקיימת
5 אי בהירות לעניין משמעות המושג "קטלוג", הדבר נזקף כנגד הנתבעים והצדדים השלישיים. כפי
6 שצוין לעיל, חל איסור להשתמש בתמונתו של הזולת אלא בהסכמתו. על כן, הנטל על הנתבעים
7 והצדדים השלישיים להראות, כי השימוש שנעשה על ידם בתמונות התובעת, נעשה בהתאם ובתוך
8 גבולות ההסכמה שניתנה. ככל שקיימת אי בהירות בנוגע לגבולות ההסכמה או שהיקף השימוש לא
9 הובהר בצורה נאותה בפני הגורם שנתן את ההסכמה, הנתבעים נוטלים סיכון, כי ימצא
10 שפעולותיהם והשימוש שנעשה על ידם בתמונות חורג מגבולות ההסכמה ומשכך מהווה עוולה
11 אזרחית. כבר נקבע, כי "חשיבותה של הזכות לפרטיות, הכוללת גם את הזכות לכך שתמונתו
12 של אדם לא תפורסם באופן נרחב כל כך במסגרת מסע פרסום מסחרי, מחייבת הקפדה על כך
13 שככל שהפגיעה בפרטיות נעשית בהסכמת הנפגע – הגדרת היקף מסע הפרסום תיעשה באופן
14 ברור ומוגדר כך שהאדם המסכים לפרסום יידע באופן ברור לאיזה פרסום הוא מסכים ומהם
15 האמצעים שבהם תופץ תמונתו". (ראו, ת"א (י"ס) 20901/08 מינקין נ' קואופ ישראל (20.2.11).
- 16 לעניין השימוש בתמונות שנעשה על ידי הנתבעים, אין מחלוקת בין התובעת ונתבע מספר 1, כי
17 בשיחה הטלפונית האמורה לא עלה נושא שימוש בתמונות התובעת על ידי מי מהנתבעים, שלא
18 לצרכי קטלוג התכשיטים של עסקו של שאמא או השימוש אותו עשו הנתבעים עצמם לאחר מכן.
- 19 מעבר לטענות בעניין הסיכום בשיחה הטלפונית של אם התובעת עם נתבע מספר 1, הנתבעים טענו,
20 כי במהלך ביצוע הצילומים ניתנה הסכמה מחייבת של התובעת כי נתבע מספר 1 (או אשתו) ונתבע
21 מספר 2 יעשו שימוש, כל אחד בנפרד, בתמונות התובעת לצרכיהם העסקיים, ללא קשר לשאמא.
22 במילים אחרות נטען, כי במהלך יום הצילומים ניתנה הסכמה של התובעת ואמה שבעקבותיה
23 השתכלל בין נתבעים 1 ו-2 ובין התובעת הסכם מחייב (בעל פה) לפיו הם רשאים לעשות שימוש
24 בתמונות התובעת לצרכיהם.
- 25 התובעת טענה, כי הנתבעים לא הוכיחו קיומו של הסכם מחייב שלצורך הוכחתו, בהעדר הסכם
26 מפורש בכתב, נדרש להוכיח גמירות דעת ומסוימות.
- 27 לעניין הנתבע מספר 1, בכתב התביעה נטען במפורש, כי נתבע מספר 1 עשה שימוש שלא כדין וללא
28 הסכמה בצילומי התובעת כאשר פרסם אותם באתרי הפייסבוק של אשתו. בסעיף 26 לכתב הגנתו
29 הסתפק הנתבע מספר 1 בהכחשה סתמית וטען טענת הגנה אחת בלבד והיא כי דף הפייסבוק אינו
30 שייך לו. גם בתצהיר עדותו הראשית אין כל פירוט מצד נתבע מספר 1 כיצד הגיעו תמונות התובעת

בית משפט השלום בעפולה

תא"מ 13-07-50830 כהן ואח' נ' קמוע ואח'

תיק חיצוני:

1 לדף הפייסבוק נשוא התביעה, בין אם שלו ובין אם של אשתו וכן טען במפורש, כי אין לו קשר
2 לפרסום התמונות.

3 אולם, בחקירתו הנגדית הודה נתבע מספר 1, כי הוא צילם תמונה של התובעת (בשלב האיפור) (ראו,
4 פרוטוקול מיום 13.5.18, עמוד 11, שורות 13-17) וחזר וטען להסכמה כביכול למתן התמונה אותה
5 צילם לשימוש באתר הפייסבוק של אשתו.

6 הנתבע מספר 1 טען, כי אשתו היתה נוכחת בעת שניתנה לכאורה ההסכמה לשימוש בתמונות באתר
7 הפייסבוק של אשתו. נתבע מספר 1 לא נתן הסבר כלשהוא להימנעותו מהעדתה של אשתו ובחקירתו
8 הנגדית טען "אין לי בעיה שהיא תבוא להעיד (שם, עמוד 11 שורה 33). הימנעותו זו נזקפת לחובתו.

9 כמו כן אין מחלוקת, כי בתמונות שצילם נתבע מספר 1 נעשה שימוש באתר הפייסבוק. נתבע מספר
10 1 הוא שצילם את התמונות שפורסמו במשך חודשים רבים בפייסבוק. התמונות צולמו על ידי שרבל
11 והועברו על ידו לאשתו, לצורך פרסומן באתר הפייסבוק. משכך, על נתבע מספר 1 היה הנטל להוכיח
12 לא רק ההסכמה לפגיעה בפרטיות אלא גם את חלקו בהעברת התמונות לידי אשתו והאם התמונות
13 הועברו בתמורה לכסף או לשווה כסף. הנתבע מספר 1 לא עמד בנטל ההוכחה האמור. מהעדויות
14 בתיק עולה, כי הנתבע מספר 1 העביר את התמונות שצילם לידי אשתו לצורך פרסומן באתר
15 הפייסבוק. בהינתן שהנתבע מספר 1 ואשתו מנהלים משק בית משותף, חזקה כי פרסום וקידום
16 עסק השייך לאשתו ייטיב גם עם הנתבע מספר 1. הנתבע מספר 1 לא הוכיח אחרת.

17 לחילופין, שרבל טען, כי אותו פרסום בדף הפייסבוק של אשתו היה לגבי הסכמה מכללא כאשר
18 לא הועלתה כל טענה כנגד הפרסום במסגרת ההתכתבות בינו לבין התובעת, שנמשכה בין
19 התאריכים 22.11.12 ועד ליום 21.2.13. במסגרת ההתכתבות האמורה המשיכה התובעת לדרוש את
20 תמונותיה הלא ערוכות אשר הובטחו לה ולא העלתה התנגדות לפרסום תמונותיה בדף הפייסבוק
21 של דוניה (אשתו של נתבע מספר 1), אשר נמשך עד לסוף חודש ינואר 2013 (ראו, סעיף 19 לתצהיר
22 עדות ראשית של התובעת). משכך, נטען כי התובעת הסכימה לפרסום תמונותיה ולא התנגדה בזמן
23 אמת לפרסומן בפייסבוק וכי אותו פרסום היה מקובל עליה.

24 יוזכר ויודגש, כי במועד ההתכתבות האמורה, התובעת היתה עדיין קטינה. על כן, אין משמעות
25 ל"הסכמתה" או היעדר התנגדותה לפרסום תמונותיה בדף הפייסבוק של דוניה. על כן, טענה זו של
26 הנתבע מספר 1 דינה להידחות.

27 לאור כל האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי התובעת עמדה בנטל ההוכחה שהנתבע מספר 1 עשה
28 שימוש בתמונותיה לשם ריווח וזאת ללא הסכמתה. זאת, על ידי העברת תמונות התובעת, אשר
29 צילם במסגרת הקמפיין הפרסומי של הצדדים השלישיים, לידי אשתו לצורך פרסומן באתר

בית משפט השלום בעפולה

תא"מ 13-07-50830 כהן ואח' נ' קמוע ואח'

תיק חיצוני:

1 הפייסבוק העסקי של אשתו. על כן, הנתבע מספר 1 חב כלפי התובעת הן מכוח חוק הגנת הפרטיות
2 והן מכוח חוק עשיית עושר ולא במשפט.

3 הנתבע מספר 1 הגיש הודעה כנגד הצדדים השלישיים במסגרתה, הכחיש את חבותו כלפי התובעת
4 וטען, כי באם יחויב בתשלום פיצוי לתובעת, אז על הצדדים השלישיים לשפוט או להשתתף עימו
5 בחבות. הנתבע מספר 1 טען, כי לכל אורך הדרך ניסו הצדדים השלישיים להעביר את האחריות
6 בדבר הפרסום לפתחו ואף טענו כי הוא שאחראי לפרסום התמונות בשלטי החוצות והוא זה שניהל
7 את כל הקמפיין הפרסומי. כאשר הגיש הנתבע מספר 1 את כתב הגנתו וצירף את ההתכתבות עם
8 צד שלישי מספר 1 וראיות נוספות, חזרו בהם הצדדים השלישיים מטענתם כנגדו וטענו כי אכן
9 פרסמו את התמונות אך זאת מאחר ואין כל מניעה או הגבלה לעשות כן ובניגוד לטענת התובעת
10 לעניין ההגבלה לקטלוג תכשיטים בלבד. לאור זאת, הנתבע מספר 1 טען, כי כל חיוב כספי או פיצוי
11 שייפסק בגין פרסום בשלטי חוצות או בדף הפייסבוק של שאמא תכשיטים יש להטילו על הצד
12 השלישי בלבד.

13 מעיון בסיכום טענות התובעת עולה, כי דרישתה לסעד כנגד הנתבע מספר 1 נוגעת לפרסום תמונות
14 התובעת באתר הפייסבוק של אשתו דוניה. על פניו, התובעת זנחה את טענתה לאחריות הנתבע
15 מספר 1 בגין הפרסום בשלטי החוצות או הפרסום בדף הפייסבוק של שאמא, שנעשו בניגוד לסיכום
16 עימה במסגרת השיחה הטלפונית עם הנתבע מספר 1.

17 כאמור לעיל, נתבע מספר 1 חב כלפי התובעת בגין פרסום התמונות בדף הפייסבוק של אשתו דוניה.
18 הנתבע מספר 1 הודה, כי אין לשאמא כל אחריות לפרסום התמונות באתר של אשתו ושהוא מסר
19 לה את התמונות בעצמו מבלי ששאל את הצדדים השלישיים. לאור האמור, הגעתי למסקנה, כי אין
20 עילה להטיל אחריות על הצדדים השלישיים בגין האמור. על כן, ההודעה לצדדים שלישיים שהוגשה
21 על ידי הנתבע מספר 1 נדחת.

22 לאחר שקבעתי את היקף האחריות של הנתבע מספר 1, להלן אעבור לבחינת הטענות כנגד הנתבע
23 מספר 2.

24 לנתבע מספר 2 היו מספר גרסאות שונות הסותרות זו את זו. בכתב הגנתו הראשון מיום 27.9.13
25 טען, כי סוכם בינו ובין נתבע שרבל ושאמא כי הוא רשאי לעשות שימוש בתמונות התובעת שיצולמו
26 על ידי שרבל וזאת תמורת ביצוע ה"תסרוקת" של התובעת (ראו, סעיף 16 לכתב ההגנה) וכי
27 התמונות בהן הוא עשה שימוש באתר הפייסבוק שלו נמסרו לו משרבל (סעיף 17 לכתב ההגנה).

28 בכתב ההגנה השני הנתבע מספר 2 העלה גרסה שונה ולפיה הסיכום הראשוני היה לא רק עם שרבל
29 ושאמא אלא גם עם התובעת ואמה (סעיף 8 לכתב ההגנה השני). בנוסף העלה טענה עובדתית חדשה
30 שלא נטענה על ידו מוקדם יותר והיא, כי במהלך הצילומים נתבע מספר 2 "קיבל את הסכמת

בית משפט השלום בעפולה

תא"מ 13-07-50830 כהן ואח' נ' קמוע ואח'

תיק חיצוני:

1 התובעת ואמה לפני ביצוע כל צילום עוד ליתר דיוק הצהיר בפניהם כי הוא הולך להשתמש בהם
2 ולפרסמם בפייסבוק (סעיף 10 לכתב ההגנה) וכן כי התובעת ואמה הסכימו לצילומים המיועדים
3 לשימושו של נתבע מספר 2.

4 בתצהיר עדות ראשית הנתבע מספר 2 טען, כי ההסכם הראשוני, בו לטענתו היו מעורבות התובעת
5 ואמה, היה "הסכם ג'נטלמני בעל פה" (סעיף 9 לתצהיר) והוא המשיך וטען כי התובעת ואמה לא
6 התנגדו (סעיף 14 לתצהיר) שהוא המשיך לצלם התובעת וכי הוא קיבל הסכמתן "לפני ביצוע כל
7 צילום".

8 הן בתצהירי עדותן והן בחקירתן הנגדית בבית המשפט העידו התובעת ואמה על ההתנהלות במהלך
9 יום הצילומים והתנגדותה החוזרת והנשנית של אם התובעת לביצוע צילומים שלא על פי המוסכם
10 (כך למשל, בשלב בו אופרה התובעת טרם הצילומים (סעיף 11 לתצהיר התובעת).

11 בעוד הנתבעים והצדדים השלישיים הכחישו בכתבי הגנתם ובתצהירי עדותם הראשית טענות אלו,
12 כאשר נשאל נתבע מספר 1 בחקירתו הנגדית האם התובעת ואמה התנגדו לצילומים על ידי הנתבע
13 מספר 2 הוא השיב: "בהתחלה כן התחיל לצלם ואז אמא של אופיר ביקשה שכולם יפסיקו לצלם
14 והיא ביקשה שרק אני אצלם..." (ראו, עמוד 12 שורה 13).

15 מחקירתו הנגדית של נתבע מספר 2 עלה, כי הוא לא שאל את ג'ורג' האם התובעת מסכימה לכך
16 שהנתבע מספר 1 יצלם אותה וימסור לנתבע מספר 2 צילומיה וכי הדבר לא עניין אותו (פרוטוקול
17 מיום 13.5.18, עמוד 22 שורה 34), וכי במספרה נכחו מלבדו, גם אשתו שהיתה עובדת שלו וכן לקוחה
18 אחרת. לנתבע מספר 2 לא היה הסבר המניח את הדעת להימנעותו מהעדת עדים נוספים מטעמו
19 שהיו נוכחים בעת ביצוע הצילומים (ובהם אשתו ולקוחה נוספת). כמו כן בחקירתו הנגדית, הנתבע
20 מספר 2 טען, כי אשתו צילמה את התובעת בטלפון (עמוד 24 שורה 8), בהמשך העיד שגם הוא וגם
21 אשתו צילמו (עמוד 24 שורה 23), וכי התמונות בהן עשה שימוש באתר הפייסבוק שלו היו תמונות
22 שהוא ואשתו צילמו בטלפון שלהם ובנוסף תמונות שצד שלישי מספר 2 העביר לו. מהאמור לעיל
23 עולה, כי הנתבע מספר 2 לא ידע להסביר או ליישב את הסתירה שבדבריו. אם קיימת עסקה בינו
24 לבין שאמא שהוא יכול להשתמש בתמונות חלף קבלת שכרו עבור התסרוקת, אזי למה צריך את
25 הסכמת התובעת ואמה לשימוש בתמונות. אם הנתבע מספר 2 מצא לנכון לפנות ולקבל את הסכמת
26 אמה של התובעת לפני כל צילום, אזי מה הרלוונטיות לעסקה הנטענת שגובשה בינו לבין שאמא.
27 כמו כן, בהתאם לעסקה הנטענת, נתבע מספר 2 היה אמור לקבל תמונות ששרבל צילם. אם כך,
28 למה היה צריך לשלם בעצמו או באמצעות אשתו. יתרה מכך, בסופו של דבר הוכח כי קיבל את
29 התמונות מידי ג'ורג' ולא משרבל.

בית משפט השלום בעפולה

תא"מ 13-07-50830 כהן ואח' נ' קמוע ואח'

תיק חיצוני:

1 מכך עולה, כי נתבע מספר 2 לא עמד בנטל המוטל עליו להוכיח כי אם התובעת נתנה הסכמתה
2 לעסקה החדשה בעלת האופי המסחרי לפיה, הוא יכול לעשות שימוש לצרכיו בתמונות התובעת.
3 יודגש, גרסת הנתבע מספר 2 היתה כי ההסכמה נתנה "לפני ביצוע כל צילום".

4 טענת הנתבע מספר 2 וג'ורג' הינה, כי ההסכמה המיוחסת לאם התובעת לא ניתנה במילים אלא
5 נלמדה ב"הסכמה או שתיקה" (ראו, סעיף 27 לתצהיר עדות ראשית של ג'ורג'), הסכמה שנלמדה
6 מהבעת פניה של אם התובעת ובכך שהיא "הנהנה בגאווה" (סעיף 25 לתצהיר צד שלישי מספר 2).
7 ג'ורג' הוסיף בחקירתו, כי להנהון הראש התלווה "חיוך" (פרוטוקול מיום 13.5.18, עמוד 50 שורה
8 14).

9 למיותר לציין, כי לא ניתן לקבל טענות אלו. לצורך הוכחת הסכמה על זכות מן המעלה העליונה כגון
10 הזכות לפרטיות, יש לשכנע את בית המשפט כי התובעים ויתרו על הזכות באופן ברור ומודע.
11 בנסיבות העניין ובשים לב לאופן התנהלות יום הצילומים, כפי שעולה מעדותן של התובעת ואמה
12 שלא נסתרו, עולה כי שפת גוף וכל סוג של הנהון ראש או הבעת פנים לא יכולים להיות מסד ראייתי
13 עובדתי מספיק לרמה הנדרשת להוכחה ברורה ומודעת של הסכמה מצד אמה של התובעת לצילום
14 או לשימוש בתמונות התובעת לצרכים מסחריים.

15 הנתבע מספר 2 טען עוד, כי אם הייתה פגיעה מצידו הרי חלה עליו ההגנה של פרסום בתום לב.
16 הנתבע מספר 2 טען, כי בתור אדם סביר אין מצפים ממנו שפרסום של תמונתה של דוגמנית תהווה
17 פגיעה בפרטיותה מה עוד שהוכח שהפרסום היה במקום קבלת שכר שלו ואין לו כל כוונות לפגוע או
18 לפרסם בלי אישור התובעת או אמה. כמו כן נטען, כי הפגיעה לא חרגה מתחום הסביר. אין בידי
19 לקבל טענות אלו. כאשר לקבל טענה של פרסום בתום לב או על כוונה לפרסם בלי אישור התובעת
20 כאשר הנתבע מספר 2 נמנע מלהסיר את התמונות מדף הפייסבוק זמן רק לאחר קבלת מכתב מב"כ
21 התובעת או לכל המאוחר במועד קבלת כתב התביעה והגשת כתב הגנה מטעמו. הנתבע מספר 2
22 המשיך לפרסם את התמונות אף שידע כי הדבר פוגע בפרטיותה של התובעת וכי אין אישור מטעמה
23 לשימוש שהוא עושה בתמונותיה וזאת למשך למעלה משנה.

24 לאור כל האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי הנתבע 2 לא הוכיח קבלת הסכמה של אמה של התובעת
25 לצילום התובעת או לשימוש שנעשה על ידו בתמונות. כנגזרת מכך, הגעתי למסקנה כי התובעת
26 עמדה בנטל ההוכחה שהנתבע מספר 2 עשה שימוש בתמונותיה לשם ריווח וזאת ללא הסכמתה. על
27 כן, הנתבע מספר 2 חב כלפי התובעת הן מכוח חוק הגנת הפרטיות והן מכוח חוק עשיית עושר ולא
28 במשפט.

29 הנתבע מספר 2 הגיש הודעה כנגד הצדדים השלישיים 1-2 (שאמא וג'ורג') בטענה, ג'ורג' ושרבל פנו
30 אליו וביקשו לשכור את שירותיו לעיצוב שיער הדוגמנית של הקטלוג ובתמורה לעבודתו, ששווה

בית משפט השלום בעפולה

תא"מ 13-07-50830 כהן ואח' נ' קמוע ואח'

תיק חיצוני:

1 קרוב ל- 2000 שנה, הנתבע מספר 2 יבצע צילומים של עבודתו במהלך שהות התובעת בסלון או ימסרו
2 לו העתק צילומים שיבצע שרבל והינו מורשה להשתמש בצילומים לצורך פרסום עבודתו בדף הבית
3 של העסק בפייסבוק. לאור האמור, הנתבע מספר 2 טען, כי ככל שיימצא כי הינו חייב בכל פיצוי, מן
4 הדין שהצדדים השלישיים יישאו בפיצוי שכן הם הודו שהעבירו את התמונות ולא שילמו לו כל שכר
5 והיתה הסכמה לפרסום במקום קבלת שכר.

6 הצדדים השלישיים הכחישו טענות אלו וטענו, כי ג'ורג' הכיר את הנתבע מספר 2 והציע לשלבו
7 בפרויקט הפרסומי וזאת במסגרת עסקה שבה הוא יעצב את שיער הדוגמנית ויקבל בתמורה חשיפה
8 בפרויקט הפרסומי, דבר אשר עשוי להניב לו חשיפה, פרסום והוקרה. ג'ורג' הבהיר בעדותו, כי
9 הכוונה לתיוג שמו של הנתבע מספר 2 בפייסבוק או ששמו יתפרסם לצד שמות יתר השותפים
10 בפרויקט, שיפורסם בתפוצה רחבה ובכל הוא יקבל חשיפה מהדהדת.

11 מהעדויות שנשמעו בתיק עולה, כי הנתבע מספר 2 פרסם בדף הפייסבוק של העסק שלו מספר
12 תמונות שצולמו על ידו במהלך יום הצילומים וכן לכל הפחות תמונה אחת מקצועית שצולמה על
13 ידי שרבל והועברה לנתבע מספר 2 על ידי ג'ורג'. האמור מחזק את טענת הנתבע מספר 2, לפיה סוכם
14 בינו לבין ג'ורג' שיועברו אליו תמונות לצורך שימוש בהם לפרסום בפייסבוק. העברת תמונה על ידי
15 ג'ורג' לידי הנתבע מספר 2 עומדת בסתירה לטענת הצדדים השלישיים, בעניין הסיכום מול הנתבע
16 מספר 2, שעניינו רישום שמו ליד יתר השותפים בפרויקט, ומחזקת את טענת הנתבע מספר 2 לפיה
17 הסיכום מול הצדדים השלישיים כולל העברת תמונות לצורך פרסומן בדף הפייסבוק שלו. לא ניתן
18 כל הסבר המניח את הדעת להעברת תמונות על ידי ג'ורג' לידי הנתבע מספר 2 אם אכן הסיכום מול
19 הנתבע מספר 2 מתמצה בהוספת שמו ליד יתר השותפים בפרויקט הפרסומי.

20 לאור האמור לעיל ובישים לב כי הנתבע מספר 2 עשה שימוש גם בתמונות שצולמו על ידו ועל ידי
21 אשתו במהלך יום הצילומים וכן המשיך בפרסום התמונות בדף הפייסבוק העסקי שלו הרבה זמן
22 לאחר דרישת ב"כ התובעת להסיר את התמונות ורק לאחר המלצת בית המשפט לאחר תחילת
23 ההליכים בתיק שבכותרת, מצאתי כי דין ההודעה כנגד הצדדים השלישיים שהוגשה על ידי הנתבע
24 מספר 2 להתקבל באופן חלקי.

גובה הפיצוי

26 סעיף 29א לחוק הגנת הפרטיות קובע כי בית המשפט רשאי לחייב את הפוגע לשלם לנפגע פיצוי ללא
27 הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על הסכום של 50,000 ש"ח, וכפל סכום זה אם הוכח שהפגיעה היתה
28 בכוונה לפגוע.

29 לא השתכנעתי, כי הנתבעים פרסמו את התמונות בדף הפייסבוק בכוונה לפגוע (סעיף 22) לחוק
30 הגנת הפרטיות).

בית משפט השלום בעפולה

תא"מ 50830-07-13 כהן ואח' נ' קמוע ואח'

תיק חיצוני:

- 1 הנתבע מספר 1 הפסיק את פרסום התמונות בדף הפייסבוק, זמן קצר לאחר שהובאה בפניו דרישה
- 2 לכך. מדובר בפרסום של שתי תמונות לתקופה לא ארוכה.
- 3 לעניין הנתבע מספר 2, יש משמעות רבה לכך כי הוא פרסם תמונות התובעת החל מדצמבר 2012
- 4 ועד פברואר 2015 ולא הפסיק הפרסום למרות דרישת ב"כ הורי התובעת להפסיק ולמרות שלכל
- 5 המאוחר ידע על דרישת התובעת עת קיבל כתב התביעה שהוגש בבית המשפט לתביעות קטנות (נתבע
- 6 מספר 2 הגיש כתב הגנה בספטמבר 2013).
- 7 הנתבעים עשו דין לעצמם והחליטו לעשות שימוש מסחרי למטרות רווח בעסקיהם בתמונותיה של
- 8 התובעת ותוך פגיעה חמורה בזכותה לפרטיות, זכות המהווה זכות יסוד. גובה הפיצוי אמור לגלם
- 9 את חומרת מעשי הנתבעים והזלזול מצדם בזכותה של התובעת לפרטיות וללא כל קשר לגובה
- 10 התשלום אותו קיבלה התובעת בעסקה עם צד שלישי מספר 1.
- 11 הנתבעים לא הפנימו עד עתה ולמרות שנים רבות של הליכים משפטיים, כי זכותה של התובעת
- 12 להחליט האם כל מאן דהוא אחר יעשה שימוש בתמונותיה, אם לאו.
- 13 הנתבע מספר 1 טען, כי במצב דברים בו התובעת ניגשה מרצונה החופשי להצטלם לקמפיין פרסומי
- 14 כשהיא יודעת מראש שיהיה שימוש מסחרי בתמונותיה בהסכמה מצדה ומצד אמה ואף בתמורה
- 15 כספית לעבודתה, כל טענה לפגיעה בפרטיות הנזק שנוצר בעטיה הינו מינורי או מזערי ככל שמדובר
- 16 בתובעת שניגשה לביצוע העבודה כדוגמנית. לדידו, אין המדובר באדם פרטי אשר הצטלם לצרכיו
- 17 הפרטיים ולשמירת תמונותיו באלבום המשפחתי שלו כדוגמת אדם שעיסוקו בענף הדוגמנות ואשר
- 18 במודע מצטלם לצרכים מסחריים.
- 19 נתבע מספר 2 טען, כי לא נגרם לתובעת כל נזק וכי התביעה נולדה כנקמה על אי הסרת התמונות על
- 20 ידי הנתבע מספר 2. כן נטען, כי התובעת לא הגישה תביעה כנגד שאמא והדבר תמוה שכן פרסום על
- 21 גבי שלטי חוצות פוגע יותר מפרסום הפייסבוק. כן נטען, כי אם הנתבע מספר 2 היה מוריד את
- 22 התמונות מהיום הראשון כמו שאמא, התובעת היתה משלימה עם הפרסום והתביעה שבכותרת לא
- 23 היתה מוגשת בכלל. כלומר, מבחינת התובעת הדבר לא היה נחשב כפגיעה בפרטיות. אם כך, הנתבע
- 24 מספר 2 תהה מה ההבדל אם הנתבע 2 פרסום את התמונות למשך 5 חודשים או לעוד כמה שנים.
- 25 אין בידי לקבל טענות אלו, אשר אף יש בהן כדי ללמד, כי הנתבעים טרם הפנימו את הפגיעה בזכותה
- 26 של התובעת. זכותו של כל אדם ובכלל זה אף דוגמנית, להחליט איזה שימוש ייעשה בתמונותיה
- 27 ולאיזה גורם מסחרי למסור את תמונותיה. התובעת הסכימה להצטלם לקטלוג מודפס המוחזק
- 28 בתוך חנות תכשיטים. הדבר משפיע על היקף החשיפה של התובעת, אשר נגזרת מזכותה לפרטיות.
- 29 התובעת לא הסכימה כי תמונותיה יפורסמו בדף פייסבוק של עסק כזה או אחר. התובעת לא

בית משפט השלום בעפולה

תא"מ 13-07-50830 כהן ואח' נ' קמוע ואח'

תיק חיצוני:

1 הסכימה להיות הפנים של העסק של הנתבע מספר 2. זו זכותה של התובעת והיא המחליטה לאיזה
2 פרסום היא מוכנה ומה מידת החשיפה המקובלת עליה בכל פרסום.

3 עוד יצוין, כי החלטת התובעת להגיש את תביעתה תחילה במסגרת הליך של תביעה קטנה אינה
4 מהווה אינדיקציה לגובה נזקיה או לתקרת הפיצוי המגיע לה. זכותו של נפגע להחליט לתבוע חלק
5 מנזקיו וזאת משיקולים שונים. בנוסף, אין בהחלטה לא לתבוע את שאמא ישירות כדי להוות
6 אינדיקציה כי מעשיו של שאמא לא מהווים פגיעה בפרטיותה. זה גם נכלל במסגרת שיקוליו של
7 נפגע ואופן ניהול תביעתו. במקרה דנן, התובעת ואמה הסבירו את החלטתם לא לתבוע את שאמא,
8 אשר נעתר לבקשתן להסיר את התמונות לאתגר, בניגוד לנתבעים. אין בהחלטה זו כדי להוביל
9 למסקנה, כי בראיית התובעת, הפרסום שנעשה על ידי שאמא לא מהווה פגיעה בפרטיותה.

סוף דבר

10 לאור כל האמור לעיל, התביעה כנגד הנתבעים 1-2 מתקבלת.

11 ההודעה כנגד הצדדים השלישיים שהוגשה על ידי הנתבע מספר 1, נדחית.

12 ההודעה כנגד הצדדים השלישיים שהוגשה על ידי הנתבע מספר 2- מתקבלת באופן חלקי.

13 בנסיבות אלו, אני מחייב את הנתבע מספר 1 בפיצוי התובעת בסכום של 6,000 ₪.

14 כמו כן, אני מחייב את הנתבע מספר 2 בפיצוי התובעת בסכום של 18,000 ₪.

15 בשים לב לקביעתי לעיל, כי הצדדים השלישיים העבירו לנתבע מספר 2 לכל הפחות שתי תמונות וכי
16 דין ההודעה לצדדים שלישיים שהוגשה על ידי נתבע מספר 2 להתקבל חלקית, אני קובע, כי על
17 הצדדים השלישיים, ביחד ולחוד, לשפות את הנתבע מספר 2 בסכום של 5,000 ₪ מתוך הסכום
18 שחויב בו.

19 בנוסף לכך, ניתן בזאת צו האוסר על הנתבעים לעשות כל שימוש בתמונותיה של התובעת.

20 כמו כן, מצאתי לחייב את הנתבעים 1-2, ביחד ולחוד, לשלם לתובעת את האגרה ששולמה על ידה
21 בתוספת הצמדה וריבית כחוק ממועד תשלום האגרה ועד למועד התשלום בפועל וכן בשכר טרחת
22 עו"ד בסכום כולל של 5,000 ₪, כאשר הנתבע מספר 1 ישלם 2,000 ₪ והנתבע מספר 2 ישלם 3,000
23 ₪. סכומים אלו ישולמו בתוך 30 יום מהיום, אחרת יישאו הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד למועד
24 התשלום בפועל.

25

26

בית משפט השלום בעפולה

תא"מ 50830-07-13 כהן ואח' נ' קמוע ואח'

תיק חיצוני:

1

המזכירות תעביר לב"כ הצדדים.

2

3

זכות ערעור כחוק

4

5

ניתן היום, ח' אלול תשע"ט, 08 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.

6

7

8

9

ויסאם חיר, שופט

10

11

12

